

CHRIS NIETVELT (achteraan) als Arkadina, maar een van de superieure vertolkingen in DE MEEUW.

DE MEEUW

Toneelgroep Amsterdam

14-7/8, 20-23/8, 10-12/10

in Stadsschouwburg

Amsterdam; vanaf 18/9

ook op tour in Nederland.

tga.nl

OM KOUD VAN TE WORDEN

De befaamde Thomas Ostermeier regisseert *De meeuw* klassiek en inspiratieloos, maar de acteurs maken er alsnog een sterke voorstelling van.

William Shakespeare is het begin van het moderne toneel en Anton Tsjechov van het hedendaagse. Beide heren hebben nog iets anders gemeen: ze schreven allebei toneel in toneel. In *Hamlet* geeft het titelpersonage aan een bezoekend gezelschap aan het hof les over hoe toneel gespeeld moet worden, *De meeuw* gaat over de wereld van het toneel.

De meeuw speelt zich af in een kring van verarmde landadel. Nina wil actrice worden, ze voelt zich een meeuw. Arkadina is een gevierde actrice, met kapsones. Haar vriend Trigorin is een charmeur. Hij tracht Nina te versieren, de oude bok. Zij is verliefd op Konstantin die zijn eerste toneelstuk heeft geschreven, maar zijn moeder Arkadina ziet er niets in – veel te experimenteel. De première wordt een ramp en het gezelschap valt uit elkaar. Twee jaar later zien ze elkaar weer. De jonge auteur is doorgebroken, de oude actrice opzijgeschoven en de carrière van Nina wil maar niet vlotten. Niemand vindt wat hij wenst en iedereen krijgt de schuld van de rampen die anderen overvallen.

Verveling en wachten zijn de twee belangrijkste elementen in het stuk, zoals in

alle stukken van Tsjechov. Op dat gebied heeft Woody Allen voor een aantal van zijn films heel goed naar Tsjechov gekeken.

Wie in deze *Meeuw* van Toneelgroep Amsterdam zoekt naar een frisse aanpak komt van een kale reis thuis. Hij wordt geconfronteerd met een klassieke, inspiratieloze regie. Wat je niet zou verwachten van de Duitse regisseur Thomas Ostermeier, bekend om zijn legendarische regies van stukken van Sarah Kane en Jon Fosse. De encensering is pover, het decor schamel. De kale sfeer tracht hij te doorbreken door het laten ronddwalen van een paar kippen.

Wat een geluk dat Ostermeier heeft mogen werken met klasbakken. Vooral Hélène Devos (Nina) speelt meesterlijk. Haar inleving dringt de huid van de toeschouwer in. Chris Nietvelt speelt de pretentieuze, aandachtgeile actrice Arkadina met een superieure bravoure. Hugo Koolschijns vertolking van de aftakeling van Arkadina's vader heeft een hoog edel gehalte. Om koud van te worden. De warmte van de acteurs redt de meubelen. Door hun samenspel is *De meeuw* een zeer sterke voorstelling geworden. GUIDO LAUWAERT

HET REKWISIET

Goed een half uur ver gooit Konstantin een dode meeuw voor Nina's voeten. Die heeft hij net geschoten. Aan het eind wordt een opgezette meeuw op de tafel gezet. De symboliek achter de meeuw is droom, val en berusting in het lot.